

מסורת הש"ס

בְּשִׁיל וְלֹא בְּשִׁיל קָטִיל גְּבֵרָא: אִיכָא
וְהָא חֻזֵּין אִישׁוֹי דְּהִלְנִי וְלֹא מִימֵי הַסָּא
רַב הַמְנוּנָא אֲחִין מַעֲרִיבִין בְּבִשְׁלִי וְלֹא בִּ
סִפְתָּהּ הַקְדִּירָהּ: וְעֵצִיד סוּךְ סוּךְ.
עַד שִׁנְיֻמוֹ וְכִשְׁהוּ רֹחַם דְּרוּמָה
כַּמִּשְׁמַע קוֹל וְהָא תוֹךְ מִרְיָא:
הֲרִינִי כֵּן עֹזָאִי בְּשָׁקוּי טַבְרִיא.
יִומָא בְּדִירָא הוּא לִיה לִרְבָּא וְאִמְרָא לְהוּ
לְתַלְמִידֵיו בְּחִמָּא צִילִי דַּעֲתָאִי וְהֲרִינִי
מִזְמוֹן לְהַשִּׁיב בְּחִרְפוֹת לֵכֵל מִי שִׁשְׁאֲלִי
כֵּן עֹזָאִי שְׂהִי דְּרוּסִי בְּשָׁקוּי טַבְרִיא
וְלֹא הִיא בְּיָמֵי עוֹקֵר הָרִים מְבֹרָתָא
וְהִיא הָאִמְרָא * כֹּל חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי

הגהות הב"ח

(א) גמ' בשתי רביעיות של
יין (מדדעין כולי האי)
תא"מ וג"כ ס"א אינו:

גליון הש"ס

רש"י ד"ה הריני כבן
עזאי וכו' והיה אומר כל
חבמי ישראל וכו'. בצורות
נח ע"א: תמוס' ד"ה מאי
אולמי' וכו' דקום' ליה
להש"ם. כעין זה תמוס'
בשבת דף ט ע"ב ד"ה הא
לן וש"נ:

הגהות הגר"א

[א] רש"י ד"ה עובלא
 שמינית. ג"כ ורשב"ם כתב
 חמישית. (כ"ה ברשב"ם
 ז"צ ב' א' ד"ה ועובלא
 וע"פ פ"ט ב' ד"ה תומן)
[ב] שם שגלעטרע. א"כ
 שגלוג. (והוא) סה"ד
 ואח"כ מה"ד) ולעזרא. הוא
 חזי לוג. כ"ל. (ובמ"ש
 בירושלמי פ"י דתרומות
 וביבאור הר"ש ס' במתני'
 (ח'))

רבינו חננאל

ופרקין' הווא בבשיל ואל
 בשל. אמר אל' הירני
 כבן עזרא בשוק' שניא.
 פי' עזרא משתבח ואמר
 הירני [יודע] כמנה
 (ידוע) ערביבן כד
 שהיה בן עזרא ידוע
 וכחכמו בשוק' טבירא.
 שאלו הירני מרנבן שיעור
 תפוחין בעירוב כמה. א"ל
 רבא וכי מערבין
 בתפוחין. א"ל הווא
 מרנבן ולא, והתנן במס'
 מעילה קרב רביעי כל
 האוכלין מעטרפין לפסול
 תא הנהיב בחכמי' פרת.
 ובמזון שתי מערבין
 לעירוב. קתני מיהא כל
 האוכלין ואפי' התפוחין
 לא כלכלי שם הן
 אוכלין הן. ודחאו רבא
 אה אמר ר' יוחנן א'
 למימין כל הנהיבות.
 כלומר האי דקתני כל,
 לאו דרוקא ואלא, ואברין
 אלא (מכלל) אלא.
 מדקתני ובמזון שתי
 שערות וכו' וכביצה
 טמא טומאת אוכלין,
 והני נמי בני טמאי ינהו
 ללמד דרוקא קתני.
 מצא רבא שחובה. ופי'
 רבא דכחן תפוחין בעירוב
 [באק]. כתי' חלמל. ומדכח
 עליה מזה ואלא פניא
 בפרק האחרון בירושלמי,
 וקריבו לעיניו חלמל שמימי
 דבי רב, ויש בן אלעזר
 אמור ערבלא תכלין
 ולטריא ואלא, עשרה
 אגוזין, וה' אפרסקין, ר' מ'
 תפרוסח כשיעור אגוזין
 נשטיב ר' שמואל דאנא א'

תקליפת השום חוץ מן הקרס (הקס):
לפסול את הגויים. אם אכל אורכלין
טמאין אע"ג שאין אורכל מטמא אדם
במגע ואי אכל מינייהו חזי פרס
דיהינו שני ב"נים נפסל ממלכו
בתרומה כדמנן בפירקין דלקמן (דף
פב.) וחזי חזיה לפסול את הגויים.
חזיה היינו פרס ל' פרוסה וחזי
חזיה היינו חזי פרס: אלא משום
דפני. עירוב דומיא דטומאת אורכלין
דמשמע כל שהוא מטמא טומאת
אורכלין יש לו מוון שפי סעודות חזי
לעירוב ופוחטין בני טמויי: ניהו:
ר' שמעון קא אלעזר. במעשר עמי
שמחלקו לעניים הרבה על הגורן
קאי וקאמר אין פוחטין לעני בגורן
מהאי שיעור דכתיב* ונתת ללו ללר
ליתום ולאלמנה וציר מהכי לא הוי
נתינה: עובא. [א] שמייתא [ב] שצליטרא
וליתרא הוא לוג: וכן לעירוב. דחלק
עני בגורן נמי מוון שפי סעודות
היי דלדאמר לקמן: א"ג ופני נמי
ליהוי כאפרסקין. ומיכא' בחמשה:
חשיבי. ואמרין לקמן* כל שהוא ליפת
כדי לאכול זו אלמא לאו ממש
סעודות* דליהוי כולה סעודתא מההוא
מינא בעינן אלא כל מידי לפוס
חשיבותא אם ליפתן שאדם רגיל
ללפת זו את הפת* לשיעור כדי ללפת
זו את הפת* לשמי סעודות ואם
דבר הרגיל לבא בקינוח סעודה הוא
שיעורו בכדי שאדם רגיל להציא
קינוח לב' סעודות: שרי ליה מריה.
ימחול לו אדונוס* על דבר זה לרבי
מנשא: דאנא אחמיאא ניהליה.
להא דלדמר רב וכן לעירוב אחמתני*
דמפרש ואזיל והוא אגמריה לגורסק
דר דרי אצרייתא: אין פוחטין לעני
בגורן. ממשער עמי אם יש לו הרבה
לחלק ובאו עניים הרבה והוא מחלק
לכל אחד אל יפחות לו משיעור זה
דנתינה בעינן. והתם* קמי היה לו
דבר מועט ונתן לפניהם וכן מתקלין
דיניהן: מחזי קב חיתין. ואם שעורין
קב ואם כוסמין קב ומחזא* דיניה.
לאחר שנדרסין צביגול קרי להו
צבילה ושוב אינו מוכר במדה אלא

במשקל: פרס. חצי מנה: ומאי אולם
בריימא ולא סתמן אהדדי הני שיעור
בהן הלכך וכן לעירוב לאו עלה אתמר
וסעודה מהא. ב' אכולין מנטרפין לעירוב
לטבל בו. בשר מוזן ב' סעודות: כדי לא
דחשוב ללפת פז אכל חמררא בעלמא בע
הגאלל לנ' סעודות: פסת: בערדימא וכו' וכו'
אמה שדין עירובו לטיביעין: והשובר' וכו'
עירוב הוא וגמלא יואל חוץ לתחום בלי

נים, ואתרוג אחד. ואמר קורסק בר דר משום (דרבנן) ושנינן תפוחין דשכיחי קב, אפרסקין דלא שכיחי ארזותא נהליה. הא דאמר רב וכן לעיניין [עירוב] א

מרי אחר רב המנונא דו'
בבבשיל ולא בשיל. כי קאמר
ל: אזי תפי. בכירה מקום
בבבשיל יפה ונאטמק כולו

א"ה הוא בבשיל ולא ב
רב המנונא אין מער
רב חסדא סילקא חיין
קא חזינן דקא אכלי
ולא בשיל אמר רב
תרדין יפה ללכ וטוב
מעיים אמר אביי ו
ועביד * תוך תוך א
עזאי בשוקי טבריא
לרבא תפוחים בכמה
בתפוחים ולא * והתני
לפסול את הגוויה ב
סעודות לעירוב * ו
אוכלים והאי מאי ר
דקתני כל האוכלין
* והאמר רבי יוחנן
ואפילו במקום שנאמ
דקתני ובמזון שתי
לטמא טומאת אוכל
טומאת אוכלין גינה
בקב מיתיבי ר"ש בן
תבלין וליטרא ירק

אפרסקין ושני רמונים
בר שגובלי משמיה ר
והני לא חשיבי אמר
אמריתא ניהליה אמר
בגורן מחצי קב חטין
חצי כוסמין וקב גר
לוג יין ר"ע אומר ר
הפירות אמר אבא
ואמר רב וכן לעיר
תני בהך תבלין ותנ
חטין ושעורין ולא
ואמר רב " מערבין
אמר רב וכן לעיר
סעודות לעירוב סבר
מהאי אמר ליה רבה
בשתי רביעות של
אומר יין כדי לאכול
שתי סעודות התם
רב גידל אמר רב כדי
רב גידל אמר רב יק
בהן מזון שתי סעודות
פעם אחת ^(א) שבת רבי
בבצלים למיבעין והושי
באימהות דתניא אכל
לא שנו אלא בעלים

אמר רב יוסף שרא ליה מריה לרב
נתיין דתנן בסוף פיאה, אין פוחתין

מאי אולמיה דהאי מהי
יוסף לא שמעיה ד
דקדק רב יוסף דאמר רב
מהאי מאיזה כח בא לדקדק

ל איכא דאמרי אמר
בתרדין חיין דאמר
קטיל גברא חייא והא
מיייתי התם בבשיל
סמא ⁶ תבשיל של
עניים וכל שכן לבני
א דיתבי אבי תפי
ר רבא ⁷ הריני כבן
מר ליה ההוא מרבנן
ממר ליה וכו' מיידי

כל האוכלין מצטרפין
פרס² ובמזון שתי
יצה לממא טומאת
בתא אילמא משום
ני בני אכילה נינהו
למדוין מן הכללות
ב חוץ אלא משום
דות לעירוב וכביצה
והני גמי בני טמיו
הא אמר ר"ל³ תפוחים
לעזר אומר¹ עוכלא
שרה אגוזין וחמשה

ואתרוג אחד ואמר גור
 ' וכן לעירוב והני נמ
 ב יוסף שרא ליה מרי
 ' והוא אמרה אבריי
 וקב שעורין רבי מא
 וות " או מנה דבילה
 עית " ורביעית שמן
 אול " כדי שימכרם
 ומאי אולמיה דהה
 ין לאו בני אכילה
 ני אכילה נינהו אל
 בשתי רביעיות של
 אהא מתני' קאמר
 רב יוסף למימר עד
 פילו למחצה לשליש
 ומי בעינן כולי האי
 : חומץ כדי למטב ב
 מתמרא מבשלא אמר
 מטבל בו מזון שתי סע
 אכל בשתי סעודות א
 בבבצלים מי מערבין וה
 איר בערדיסקא ובא א
 גור ' מאיר בארבע אמ
 צל והשכים ומת און
 בל באימהות לית לן

ק ארבע מנשיא דאמר אב
 רבי: לאו בני ארביה נינהו.
 היינו שתי רביעיות ושמיני
 ל חל חל: יין כדי לאכול בו.
 ז' טעודות: הסם. דקמתי
 היינו ב' רביעיות: מוון ב' ס'
 חסום על ידי עירוב שמיני
 יאזח ממקומו מזה' אמותיו ש'
 יאזחור (דף מה). אין לו אלא

אמר רב כדי לאכול בו. חומץ כדי ל
סבר רב יוסף עד דאיכא סעודה מהא
לטבול בו) ובצלים כדי לאכול מהן

ל"א א [מ"י פ"א מהל'
עירובין הל' יא]
טוש"ע א"ח סי' שפו סעיף
ה:

לב ב מיי' פ"ד מהל'
טומאת אוכלין הלכה
:ג

לג ג מ"י פ"א מהלכות
עירובין הל' ט [יא]
סמג עשין דרבנן א טוש"ע
א"ח שם סעיף ד:

ה' ד מ" פ"ד מהלכות
טומאת אוכלין הל' ג:
לה ה' ד מ" פ"א מהל'
עירובין הלכה יא ופ"ו
מהל' מתנות עניים הל' ח
סמג שם טו"ע א"ח ס'
שפ' סעיף ז:

ל' ח ט י כ ל מ"י פ"ו
מהלכות מתנות עניים
הל' ח:
ל' מ ג ס מ"י פ"א מהל'

עירוצין הנכח [י] יח
סמג עשין דרצנן א טוש"ע
א"ח שם סעיף ו:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]

ש"מ. ואם הוא יין מבושל
במזון ב' סעודות לעירוב.
ליש ולרביע]. (חומץ כדי
עלין נמי לא אמרן אלא